

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **SOMA spol. s r.o.**, IČO 455 36 724
se sídlem B. Smetany 380, Lanškroun
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Vargou, Ph.D.
se sídlem Košická 27, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 32, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 19533/24/61100/01000 a výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. MPO 18692/24/61400 a o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 17960/24/61100/01000 a výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. MPO 18700/24/61400

takto:

- I. Žaloby se v částech, v nichž směřují proti výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. MPO 18692/24/61400 a výzvě žalovaného ze dne 14. 8. 2024, č. j. MPO 18700/24/61400 odmítají.
- II. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 19533/24/61100/01000 a rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 17960/24/61100/01000 se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 31 930 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Martina Vargy, Ph.D.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se dvěma samostatnými žalobami domáhala zrušení dvou rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu, a to jednak rozhodnutí ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 19533/24/61100/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí I“), jímž bylo k námitkám žalobkyně shledáno oprávněným opatření žalovaného ze dne 26. 1. 2024, č. j. MPO 13452/24/61100/61150 (dále jen „opatření I“), kterým došlo ke krácení dotace ve výši 420 316,61 Kč, a dále rozhodnutí ze dne 18. 7. 2024, č. j. MPO 17960/24/61100/01000 (dále jen „napadené rozhodnutí II“; společně s napadeným rozhodnutím I též jen „napadená rozhodnutí“), jímž bylo k námitkám žalobkyně shledáno oprávněným opatření žalovaného z 25. 1. 2024, č. j. MPO 12920/24/61100/61150 (dále jen „opatření II“), kterým došlo ke krácení dotace ve výši 1 201 570,14 Kč. Dále se žalobkyně těmito žalobami domáhala zrušení výzev žalovaného ze 14. 8. 2024, č. j. MPO 18692/24/61400 (dále jen „výzva I“) a ze 14. 8. 2024, č. j. MPO 18700/24/61400 (dále jen „výzva II“), kterými byla dle § 14f odst. 3 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyzvána k vrácení jí přijatých finančních plnění.
2. Soud ze správních spisů zjistil, že žalovaný v rámci v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. MPO 59540/19/61200/1050, ve znění pozdějších dodatků a rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. MPO 258389/20/61200/690, ve znění pozdějších dodatků (dále společně jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“) poskytl žalobkyni jednak dotaci na projekt „Výzkum a vývoj SMART prémiové řady flexotiskového stroje a automatické montážní stolice“ (dále jen „projekt I“), a dále dotaci na projekt „Výzkum a vývoj série funkčních prototypů klíčových technologických zařízení společnosti“ (dále jen „projekt II“). Podle rozhodnutí o poskytnutí dotace byla žalobkyně povinna postupovat podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“) a Pravidel pro výběr dodavatelů, v rozhodném znění (tj. ve znění účinném od 10. 8. 2018 pro projekt I a ve znění účinném od 10. 1. 2020 pro projekt II), která tvořila přílohu rozhodnutí o poskytnutí dotace (dále jen „Pravidla pro výběr dodavatelů“). Přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace byly i Podnikatelské záměry, v nichž žalobkyně projekt I, a projekt II (dále společně jen „projekty“) popsala. V případně porušení dotačních podmínek byl žalovaný oprávněn krátit (nevyplatit) dotaci nebo její odpovídající část. V rámci schválených projektů žalobkyně žalovaného požádala o proplacení částek za 4. (závěrečné) etapy projektů, které žalovaný zkrátil opatření I a opatření II (dále společně jen „opatření“). Podstatnou skutečností pro krácení dotace podle opatření I bylo zjištění, že součet zakázek za všechny etapy od dodavatele BIBUS s.r.o., byl 629 817,44 Kč bez DPH a od dodavatele Bosch Rexroth spol. s r.o., 2 494 106,37 Kč bez DPH, a žalobkyně tedy v rámci zadávání těchto zakázek porušila bod 5) ve spojení s bodem 2) Pravidel pro výběr dodavatelů. Podstatnou skutečností pro krácení dotace podle opatření II bylo zjištění, že součet zakázek za všechny etapy byl od dodavatele Bosch Rexroth spol. s r.o., 2 629 787,70 Kč bez DPH, od dodavatele BST group

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

s.r.o., 2 878 312,02 Kč bez DPH a od dodavatele Kovodružstvo, výrobní družstvo Strážov 699 893,12 Kč bez DPH, a žalobkyně tedy v rámci zadávání těchto zakázek rovněž porušila bod 5) ve spojení s bodem 2) Pravidel pro výběr dodavatelů.

3. Žalobkyně podala proti opatřením námitky, o nichž ministr průmyslu a obchodu rozhodl napadenými rozhodnutími. V odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že opatření jsou srozumitelná a žalobkyně porozuměla jejich obsahu včetně toho, za jaké pochybení a v jaké výši jí byla udělena sankce. Aktivita výzkumu a vývoje vždy vedou k určité míře nejistoty spjaté s každým výdajem v projektu. To ovšem neznamená nahodilost, ani to, že výdaje nelze předpokládat nebo orientačně stanovit. Na straně žalobkyně proběhl proces příprav (projekční, simulační a rozhodovací fáze), při kterém byly určeny parametry potřebných komponentů před jejich zakoupením. Žalobkyně měla znalosti a zkušenosti z předchozích projektů a byla schopna stanovit předpokládanou cenu za pořízení materiálu. Její argumentace, že prototypy na sebe navazují ve výzkumných fázích a nelze zajistit výběr dodavatele pro jednotlivé komponenty, není přijatelná. Řešením by bylo výběrové řízení na dodavatele s umožněním dílčích plnění, případně uzavření rámcové smlouvy. Nákupy jednotlivých komponentů nelze považovat za tzv. nahodilé nákupy vycházející z aktuálních potřeb žalobkyně.
4. Žalobkyně byla již v rámci předchozího dotačního programu v roce 2019 prostřednictvím opatření ze dne 13. 6. 2019, č. j. MPO 47087/19/61100/61150 upozorněna na chybné postupy při dělení zakázek, přičemž porozuměla danému krácení a nepodala proti tomuto opatření námitky.
5. Pokud jde o e-mail z 29. 1. 2016, stanovisko Ing. Š. se týkalo jiného dotačního programu a projektu, který se v té době nacházel v procesu věcného hodnocení, přičemž žalobkyně jím byla jednoznačně upozorněna na dodržování podmínek stanovených v Pravidlech pro výběr dodavatelů (ač byla zároveň připuštěna možnost realizace pěti výběrových řízení na materiál pro pět prototypových strojů) a bylo jí jako optimální řešení navrženo vyhlášení výběrového řízení s možností dílčích plnění, přičemž závěrem bylo vysloveno, že *„samotné hodnocení projektu a odůvodněnost nákupu pěti prototypů budou předmětem standardního věcného hodnocení projektu“*. Nebyla však jakkoli vyjádřena akceptace přímého nákupu bez výběrového řízení. Předcházející dotaz Ing. K. se týkal přímého nákupu drobných komponent pod hranicí 500 000 Kč bez DPH (v nynějším případě u dvou dodavatelů byla tato hranice překročena a nelze hovořit ani o nákupu drobných komponent), kterou by žalobkyně realizovala bez výběrového řízení, a bylo v něm uvedeno, že žalobkyně není schopna určit jednak hodnotu všech dodávek v rámci projektu a zároveň nemá technické podklady pro nacenění (v té době měla dokončenou pouze první fázi výkresové dokumentace pro první prototypový stroj). Ve vztahu k nyní posuzovanému projektu žalobkyně přiložila „Podnikatelský záměr“, v němž dostatečně popsala a specifikovala cíle a stanovila předpokládanou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu, a již tedy disponovala určitou představou. Závěry zprávy o auditu operace č. j. MF-9166/2021/5207-10 vypracované Ministerstvem financí (dále jen „Zpráva“) jsou pro daný případ irelevantní, protože se jednalo o kontrolu jiného projektu. Ohledně nyní řešeného projektu žalobkyně konkrétní postup s poskytovatelem dotace nekonzultovala. Nelze připustit, že jednou (v minulosti) provedená konzultace je univerzálně platná pro jakékoli budoucí projekty.
6. Ministr průmyslu a obchodu neakceptoval závěr znaleckého posudku Ing. V. Š., CSc., MBA ze dne 5. 2. 2024, č. 011639/2024 (dále jen „znalecký posudek“), jelikož se opírá zejména o e-mail z 29. 1. 2016 zaslaný v době věcného hodnocení projektu (tj. před schválením

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 28. 6. 2017, č. j. MPO 6812/16/61600/46), přičemž se týkal jiného projektu. Znalecký posudek nadto porušuje § 1 odst. 3 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZKÚ“), jelikož znalecká činnost Ing. Š., CSc., MBA, je zaměřena pouze na obory „Ekonomika – Ceny a odhady obráběcích a tvářecích strojů, výrobní linky a systémy“ a „Strojírenství – Strojírenství všeobecné obráběcí a tvářecí stroje, výrobní linky a systémy“. Tento znalec je tedy oprávněn posuzovat pouze ekonomický nebo technický stav, nikoli vyhodnocovat, jaký výzkum probíhá, jakými principy se řídí, či vyhodnocovat postupy pro zadávání veřejných zakázek.

7. K poukazu žalobkyně na turbulentní situaci na trhu v důsledku pandemie COVID-19 a války na Ukrajině ministr průmyslu a obchodu uvedl, že i přes tyto skutečnosti bylo možné nákupy realizovat a dodržet Pravidla pro výběr dodavatelů, zejména skrze soutěžení plnění i pod hranici 500 000 Kč bez DPH, výběrové řízení s dílčím plněním či soutěžení rámcové smlouvy. Dotační pravidla umožňují určitou flexibilitu i v rámci uzavřených smluv jak v oblasti změny předmětu plnění, tak i jeho ceny. Žalobkyně porušila bod 5) Pravidel pro výběr dodavatelů.

II. Obsah žalob

8. Žalobkyně prostřednictvím citací z námitek proti opatřením namítla nepravdivost tvrzení o umělém rozdělení předmětu zakázek, která podle ní vyplývá ze samotných odůvodnění opatření, skutečnosti, že žalobkyně před zahájením čerpání dotace neskrývala způsob zadávání zakázek (viz e-mail z 20. 1. 2016) a že obdržela písemné schválení tohoto postupu ze strany žalovaného (viz e-mail z 29. 1. 2016), z technické nemožnosti realizovat zadávání jiným způsobem, Pravidel pro výběr dodavatelů a závěrů (Návrhu) Zprávy (v souvislosti se způsobem soutěžení dodavatelů nebylo shledáno pochybení žalobkyně). Nešlo o zakázky stejného předmětu, jelikož jednotlivé stroje jsou výrazně odlišné. Definice nahodilého nákupu není uvedena v zákoně ani Pravidlech pro výběr dodavatelů a žalobkyně prokázala objektivní nemožnost předpokládanou hodnotu součtu jednotlivých dodávek stanovit předem (není pravdou, že by zakládala svoji argumentaci pouze na tzv. nahodilých nákupech). Pokud by žalovaný byl názoru, že žalobkyně byla povinna v případě (z hlediska principu a postupu žalobkyně identického) projektu Aplikace I sčítat předpokládané hodnoty zakázek u všech prototypů dohromady, muselo by se krácení týkat daleko většího počtu subdodavatelů (nikoli výlučně v souvislosti s jedním prototypem u konkrétního dodavatele), k čemuž však nedošlo. Je třeba rozlišovat mezi předpokládanou výší způsobilých výdajů na pořízení materiálu a předpokládanou hodnotou zakázky v rámci jednotlivých dodávek u jednoho prototypu. Znalecký posudek byl zpracován osobou s odpovídající odbornou kvalifikací a není zřejmé, proč žalovaný s jeho celkovým závěrem nesouhlasí (žalovaný se k němu věcně nevyjádřil a ani sám žádný znalecký posudek nepředložil). Žalobkyně žalovanému vysvětlila, že s ohledem na turbulentní podmínky na trhu a podmínky garance cen byl její postup nejen zákonný, ale jednalo se i o ekonomicky nejvýhodnější způsob nakládání mimo jiné i s dotačními prostředky. Přístup žalovaného je tendenční a účelový. Žalobkyně postupovala v souladu se zákonem i Pravidly pro výběr dodavatelů.
9. K rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, č. j. 62 Af 123/2013-85 (citovanému v jiném rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu o námitkách) žalobkyně uvedla, že v případě řešeném Krajským soudem v Brně byl předmět veřejné zakázky zcela odlišný (šlo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

o sériově vyráběná vozidla, což nelze srovnávat s vývojem a výzkumem předmětných prototypů). Jednotlivé prototypy nemají věcnou, resp. funkční souvislost (k technickému objasnění a nutnosti postupného vývoje žalobkyně citovala z námitek proti opatřením) a objektivně představují každý zvlášť samostatný funkční celek ve smyslu § 18 odst. 2 ZZVZ. Čím delší je doba mezi realizací jednotlivých částí, tím je určení existence časové souvislosti obtížnější. V obecné rovině lze za časově souvislé části veřejné zakázky tvořící funkční celek považovat dodávky a služby v rámci jednoho účetního období, přičemž podle harmonogramu fází jednotlivých prototypů je v některých případech časový odstup delší, a není tedy dána ani časová souvislost. Na podporu svých tvrzení žalobkyně citovala ze závěrů právního posouzení provedeného advokátní kanceláří přiloženého k žalobám, z rozboru Ing. P. a z komentářové literatury k ZZVZ.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádřeních k žalobám ve vztahu k napadeným rozhodnutím navrhl jejich zamítnutí. Ve vztahu k výzvám navrhl jejich odmítnutí, jelikož se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která by byla soudně přezkoumatelná. Žalobní námítka se podle něj v podstatě shodují s námitkami proti opatřením. Nad rámec odůvodnění napadených rozhodnutí uvedl, že jakožto poskytovatel dotace byl povinen stanovit Pravidla pro výběr dodavatelů v souladu s metodikou Národního orgánu pro koordinaci a zároveň dodržování nastavených pravidel kontrolovat a případně dotaci krátit. Pravidla pro výběr dodavatelů byla jako příloha rozhodnutí o poskytnutí dotace pro žalobkyni závazná. Tvrzení žalobkyně, že vývoj každého prototypu musí probíhat postupně, nekoresponduje s tím, co uvedla v rámci administrace žádosti o platbu za 3. etapu nyní posuzovaných projektů, kdy mj. k dotazu na stabilizaci mzdy uvedla: *„Protože se však zaměstnanci často podílí na více projektech najednou, uplatňuje žadatel jejich nárok v součtu zúčtovaných mezd a ne v Odměňách za projekt.“* Některé (dotované) projekty žalobkyně probíhaly zároveň, tj. ve stejném časovém období. Žalobkyně byla schopna zároveň vyvíjet x prototypů, přičemž jednotlivé projekty na sebe navazují a rozvíjejí technologie dále, a žalobkyně musela mít představu o tom, co a jak bude zkoumat, s jakou vývojovou a finanční kapacitou a jakým okruhem potenciálních dodavatelů. Není pravdou, že žalovaný postup žalobkyně v případě jejího dřívějšího projektu schválil, jelikož i v daném případě došlo ke krácení dotace, byť žalobkyně vyhlásila zhruba 30 výběrových řízení. Kromě Pravidel pro výběr dodavatelů existoval také doporučující dokument Pokyny k úspěšné realizaci výběrového řízení na dodavatele, který situaci žalobkyně jednoznačně popsal a radil, jak má postupovat. Každý projekt si ten, kdo jej financuje, chce odhadnout co nejpřesněji. I s příspěvkem z veřejných zdrojů vždy musí vědět, zda je schopen projekt ufinancovat. Žalobkyně k Podnikatelskému záměru ve smyslu výzev k dotačním programům přiložila rozpočet celého projektu vycházející z odhadu náročnosti (bez něj by projekt nemohl být schválen). Technické objasnění žalobkyně, proč jednotlivé prototypy tvoří jeden funkční celek (a není reálné znát souběh všech komponentů pro všechny prototypy najednou pro zadání výběrového řízení), je ve vztahu ke způsobu výběru dodavatele irelevantní. Žalovaný nepožaduje zadání jediného výběrového řízení, pouze dodržení Pravidel pro výběr dodavatelů s tím, že výběr dodavatelů je možné realizovat postupně, přičemž hodnoty plnění pořizovaných v průběhu projektu je nutno sečíst.
11. K otázce funkčního celku se žalovaný vyjádřil tak, že se jím zdejší soud již několikrát zabýval v tom smyslu, že plnění pořizovaná v rámci jednoho projektu jsou jedním funkčním celkem.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Konkrétně k bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů se Městský soud v Praze vyjádřil v rozsudku ze dne 31. 7. 2024, č. j. 5 A 37/2024-39 a vyvrátil tvrzenou nahodilost plnění. Žalobkyně v hrubých obrysech věděla, co bude v rámci projektu pořizovat včetně přibližné hodnoty.

IV. Ústní jednání před soudem konané dne 11. 2. 2025

12. Při ústním jednání před soudem konaném dne 11. 2. 2025 soud usnesením spojil řízení vedená dosud samostatně pod sp. zn. 15 A 88/2024 a 15 A 89/2024 ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že společné řízení o obou žalobách bude vedeno pod sp. zn. 15 A 88/2024. Účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
13. Právní zástupce žalobkyně odkázal na obsah žalob a replik k vyjádřením žalovaného (písemná vyhotovení replik nebyla soudu zaslána předem, ale byla právním zástupcem žalobkyně předložena až při jednání) a uvedl, že se žalovaný nevyjádřil zejména k technické argumentaci žalobkyně, která je zásadní pro posouzení tzv. funkčního celku. Technické rozdíly (nikoli pouhá představa žalobkyně) jednoznačně prokazují absenci věcné a funkční souvislosti mezi jednotlivými prototypy (a potažmo mezi zakázkami vztahujícími se k jednotlivým prototypům). Projekty žalobkyně měly navzájem odlišné předměty. Nelze souhlasit s tvrzením, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí (po technické stránce) vyjádřil ke znaleckému posudku Ing. Š. Žalovaný spojuje dohromady dvě odlišné věci, a to problematiku funkčního celku a problematiku nereálnosti znát souběh všech komponentů pro všechny prototypy najednou. K odkazu žalovaného na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2024, č. j. 5 A 37/2024-39 právní zástupce žalobkyně uvedl, že v jím řešením případě měla veřejná zakázka zcela odlišný předmět (jednalo se o nákup elektromobilů, které jsou na rozdíl od výzkumu a vývoje jednotlivých prototypů v rámci projektů sériově vyráběny).
14. Žalovaný při jednání před soudem odkázal na svá vyjádření k žalobám a k replice uvedl, že oproti žalobě nic nového neobsahuje. Nesouhlasil s tím, že výstupem z projektu I bylo 9 prototypů, podle rozhodnutí o poskytnutí dotace a podnikatelského záměru měl být výstupem jeden prototyp flexotiskového stroje a montážní stolice. Žalobkyni předložené právní posouzení neobsahuje nic nového a stejně je tomu i v případě rozboru Ing. P. (jehož výsledky by nepřinesl nic nového).
15. Právní zástupce žalobkyně v rámci dokazování navrhl výsledky Ing. P., Ing. K. (obchodní ředitelky žalobkyně) a Ing. V. (technického ředitele žalobkyně). Soud při jednání tyto důkazní návrhy žalobkyně usnesením zamítl pro nadbytečnost, jelikož k posouzení důvodnosti žalobních námitek postačoval obsah správních spisů.
16. V závěrečné řeči právní zástupce žalobkyně odkázal na žaloby a další podání. Za nesprávné označil tvrzení žalovaného, že plnění pořizovaná v rámci jednoho projektu jsou jedním funkčním celkem, jelikož by v takovém případě nemělo opodstatnění ustanovení § 18 odst. 2 ZZVZ, přičemž takový názor je zjednodušující a též v rozporu s judikaturou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2024, č. j. 8 As 43/2023-52 a ze dne 25. 9. 2014, č. j. 10 As 38/2014-41).
17. Soud následně za účelem vyhlášení rozhodnutí odročil jednání na 18. 2. 2025. Při ústním jednání konaném dne 18. 2. 2025 došlo toliko k vyhlášení rozsudku.

V. Posouzení žalob Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

18. Městský soud v Praze přezkoumal napadená rozhodnutí i řízení, které jejich vydání předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].
19. Při posouzení žalob soud vyšel z následující právní úpravy:
20. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta.
21. Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.
22. Podle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.
23. Podle § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel poskytovatel písemně vyzve příjemce dotace k vrácení dotace nebo její části v jím stanovené lhůtě, pokud se na základě kontrolního zjištění nebo zjištění z provedeného auditu důvodně domnívá, že příjemce dotace v přímé souvislosti s ní
  - a) porušil povinnost stanovenou právním předpisem, s výjimkou povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i), nebo
  - b) porušil jinou podmínku, za které byla dotace poskytnuta a u které nelze vyzvat k provedení opatření k nápravě podle odstavce 1.
24. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
25. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
26. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
27. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu které nejsou rozhodnutími.
28. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
29. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

30. Na str. 4 Pravidel pro výběr dodavatelů se uvádí, že při stanovení předpokládané hodnoty zakázky je každý zadavatel uvedený výše v a) – d) povinen postupovat dle § 16 a násl. (týkající se předpokládané hodnoty) ZZVZ s výjimkou § 16 odst. 3 ZZVZ.
31. Podle bodu 2) Pravidel pro výběr dodavatelů zadavatel postupuje dle ZZVZ v případě, kdy to ZZVZ stanoví. Zadavatel je povinen postupovat dle Pravidel, pokud ZZVZ nestanoví jinak.
32. Podle bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů při stanovení předpokládané hodnoty je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. Zadavatel nesmí rozdělit předmět zakázky na menší, formálně samostatné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené finanční limity jednotlivých kategorií. Shodné i obdobné činnosti či nerozdělitelné dodávky, služby, nebo stavební práce realizované v rámci jednoho projektu musí vždy být chápány jako jedna zakázka („princip účelu“). Realizuje-li jeden dodavatel více zakázek, je na ně zpravidla pohlíženo jako na jednu zakázku. Zadavatel však není povinen sčítat předpokládané hodnoty zakázek stejného předmětu, které budou pořizovány „nahodile“ dle zcela aktuálních potřeb zadavatele a které nelze objektivně dopředu předvídat. Tato povinnost neplatí ani pro dodávky nebo služby, jejichž jednotková cena je v průběhu účetního období proměnlivá a zadavatel tyto dodávky nebo služby pořizuje opakovaně podle svých potřeb.
- V případě tohoto postupu musí zadavatel doložit objektivní důvody, které k takovému postupu vedly, a poskytovatel dotace v jednotlivých případech posoudí oprávněnost tohoto postupu.
- Zadavatel je povinen umožnit dílčí plnění tam, kde se lze oprávněně domnívat, že s možností dílčího plnění bude vybrána ekonomicky výhodnější nabídka. Bez možnosti dílčího plnění nelze do jedné zakázky slučovat samostatná nesouvisející plnění.
33. Podle § 16 odst. 1 ZZVZ zadavatel stanoví předpokládanou hodnotu veřejné zakázky. Předpokládanou hodnotou veřejné zakázky je zadavatelem předpokládaná výše úplaty za plnění veřejné zakázky vyjádřená v penězích. Do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se nezahrnuje daň z přidané hodnoty.
34. Podle § 16 odst. 2 ZZVZ do předpokládané hodnoty veřejné zakázky se zahrne hodnota všech plnění, která mohou vyplývat ze smlouvy na veřejnou zakázku, není-li dále stanoveno jinak.
35. Podle § 16 odst. 6 ZZVZ předpokládaná hodnota veřejné zakázky zadávané v zadávacím řízení se stanoví na základě údajů a informací o zakázkách stejného či podobného předmětu plnění; nemá-li zadavatel k dispozici takové údaje nebo informace, vychází z informací získaných průzkumem trhu, předběžnými tržními konzultacemi nebo jiným vhodným způsobem. Nebyla-li veřejná zakázka zadána v zadávacím řízení, použijí se pro stanovení předpokládané hodnoty cena nebo údaje rozhodné pro její určení uvedené ve smlouvě na veřejnou zakázku.
36. Podle § 18 odst. 1 písm. a) ZZVZ je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána v jednom nebo více zadávacích řízeních.
37. Podle § 18 odst. 2 ZZVZ součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle odstavce 1 musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční

celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v odstavci 3 musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.

38. Podle § 18 odst. 3 ZZVZ jednotlivá část veřejné zakázky může být zadávána postupy odpovídajícími předpokládané hodnotě této části v případě, že celková předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí veřejné zakázky nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty a že předpokládaná hodnota jednotlivé části veřejné zakázky je nižší než částka stanovená nařízením vlády.

39. Soud se nejprve zabýval částmi žalob, jimiž se žalobkyně domáhala zrušení výzev, které byly vydány podle § 14f odst. 3 rozpočtových pravidel. Povahou těchto výzev se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 Afs 219/2016-27, v němž konstatoval, že *„smyslem výzvy k vrácení dotace je především upozornit příjemce dotace na skutečnost, že se dopustil pochybení a porušil podmínky, za nichž mu byla dotace poskytnuta, a umožnit mu dotaci, popř. její část, bez jakékoli sankce vrátit. Jakkoli mohou být pohnutky stěžovatele, který dotaci vrátil, aby se vyhnul případnému postihu, pochopitelné, je nutno konstatovat, že tuto strategii si zvolil stěžovatel sám; není rozhodné, zda svým postupem akceptoval zjištění žalovaného (což popírá) či zda pouze eliminoval možné negativní, a jak tvrdí, likvidační následky v případě kontroly správce daně a sankčního vyměření odvodu a penále. Ani skutečnost, že stěžovatel svým postupem de facto vyloučil možnost následné soudní kontroly ve vztahu k případnému rozhodnutí správce daně, které však nebylo vydáno, nemůže změnit nic na tom, že výzva, proti které stěžovatel brojí, nemá materiální znaky rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (...) Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud nepochybil ani v tom, neshledal-li ve vydání výzvy nezákonný zásah žalovaného. Žalovaný postupoval způsobem, který mu zákon v předvídaných případech umožňuje, resp. ukládá, nelze v něm proto shledat nezákonnost. Samotným vydáním výzvy nemohlo být ani zasazeno do práv stěžovatele, neboť daná výzva, jak bylo uvedeno výše, není přímo vynutitelná a žalovaný pro případ jejího neuposlechnutí nestanovil žádná opatření, která by přímo zasáhla do práv stěžovatele“* (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 4 Afs 287/2023-38 nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2024, č. j. 6 Af 21/2023-62). V souladu s právě citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu je nutno dospět k závěru, že výzvy nepředstavují rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (ani zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.). Soud proto žaloby v odpovídajících částech směřujících proti výzvám prvním výrokem tohoto rozsudku podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s. odmítl.

40. Následně se soud zabýval částmi žalob směřujícími proti napadeným rozhodnutím. Jádrem sporu mezi stranami je posouzení otázky, zda žalobkyní pořizovaná plnění v rámci realizace každého z projektů představují pro účely Pravidel pro výběr dodavatelů jeden celek (a žalobkyně proto jejich předpokládané hodnoty měla sečíst a podle toho dále postupovat v rámci zadávání veřejných zakázek na tato plnění a konat odpovídající výběrová řízení), či nikoli. Pokud by došlo k sečtení předpokládaných hodnot jednotlivých plnění, pokračoval by každý z projektů stanovenou hranici, a ohledně předmětných dodávek by se tak musela uplatit ustanovení Pravidel pro výběr dodavatele týkající se povinnosti konat výběrová řízení. V případě umělého rozdělení zakázek s cílem snížit předpokládanou hodnotu pod stanovené limity by tak došlo k porušení bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatele.

41. Soud se především zabýval argumentací žalobkyně, že dílčí zakázky na plnění vztahující se k jednotlivým prototypům vyvíjeným v rámci projektů nepředstavovaly funkční celek (nebyla dána věcná, funkční a časová souvislost), nelze je považovat za jedinou zakázku, a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

k umělému rozdělení tak nedošlo. Otázkou, kdy více plnění tvoří jedinou zakázku a kdy se jedná o samostatné zakázky, se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval, mimo jiné také v rozsudku ze dne 19. 1. 2023, č. j. 2 Afs 92/2022-28, v němž stávající judikaturu shrnul následovně: „*Při posuzování, zda zadavatel rozdělil v rozporu se zákonem předmět jediné veřejné zakázky na více veřejných zakázek, je podle ustálené judikatury NSS třeba přihlížet ke všem místním, časovým, věcným, funkčním a technologickým souvislostem předmětů případných jednotlivých veřejných zakázek, přičemž za jednu veřejnou zakázku je možné považovat i plnění relativně samostatná (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69, č. 1896/2009 Sb. NSS; závěry tohoto rozsudku se sice vztahují k předchozí právní úpravě, nicméně jsou použitelné i ve vztahu k ZVZ, jak konstatoval NSS např. v rozsudcích ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173, či ze dne 19. 1. 2012, č. j. 7 Afs 24/2011-5). Základním kritériem posouzení toho, zda jde o jeden nebo více samostatných předmětů veřejné zakázky, je právě jejich vzájemná souvislost. Jestliže spolu předměty zakázek místně, časově, věcně, funkčně a technologicky souvisejí, je při stanovování předpokládané hodnoty třeba vycházet z hodnoty všech spolu souvisejících plnění, jež mají být předmětem veřejné zakázky. V témže časovém období poptávaná plnění přitom nemusejí být věcně zcela totožná; pro účely určení předpokládané hodnoty dle § 13 ZVZ stačí, jsou-li obdobná. I souhrn určitých relativně samostatných plnění může být jednou veřejnou zakázkou, pokud se zadání plnění týká spolu úzce souvisejících (pro zadavatele klíčových) činností (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2019, č. j. 4 Afs 240/2019-32). Kritéria místní, časové, věcné a funkční souvislosti ostatně ani nemusí být vždy splněna všechna (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 Afs 246/2018-32, nebo ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69). Taktéž dílčí rozdíly v použité technologii nezpůsobují, že veřejné zakázky spolu nesouvisejí; jestliže mohl být ve všech případech osloven obdobný okruh dodavatelů, nemůže obstát argument výrazné technologické rozdílnosti či potřeby použití zcela odlišné techniky. Zakáz rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené finanční limity podle § 13 odst. 3 ZVZ, přitom platí pro režim veřejných zakázek obecně (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 1 Afs 132/2019-76). Okolnosti úmyslu zadavatele či financování zakázky nemají vliv na posouzení stejnosti či srovnatelnosti předmětu plnění, neboť žádným způsobem nemění charakter tohoto plnění. Pro úvahu, zda se jedná o zadání toliko jedné veřejné zakázky, jsou relevantní pouze objektivně seznatelné vlastnosti předmětu plnění veřejných zakázek (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 7 As 187/2014-33). Smyslem stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky je určení právního režimu, v němž má být veřejná zakázka „soutěžena“, přičemž přísnost právního režimu je odstupňována právě podle předpokládané hodnoty veřejné zakázky. O zakázané dělení předmětu zakázky odporující § 13 odst. 3 ZVZ jde tehdy, je-li jeho důsledkem zadání veřejné zakázky v mírnějším zákonném režimu, tedy pokud se takovým postupem předpokládaná hodnota zakázky sníží pod zákonem stanovené finanční limity (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 9. 2015, č. j. 7 As 211/2015-31). Zohledňovat není možné ekonomické důvody, které k rozdělení zakázek vedly. Ani skutečnost, že určitý postup byl pro zadavatele z praktického hlediska efektivnější, nemůže obstát, pokud byl v rozporu se zákonem. Zadavateli nelze vytýkat rozdělení zakázek, pokud je sice zadá odděleně, ale použije režim zadávacího řízení odpovídající společné hodnotě obou zakázek (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 Afs 246/2018-32). Při posuzování toho, zda došlo k porušení rozpočtové kázně, tedy není podstatné, jaká pohnutka vedla zadavatele k rozdělení (zda zakázku rozdělil právě proto, aby ji mohl zadat v méně přísném režimu, či jestli jej k tomu vedly jiné důvody); podstatný je pouze důsledek takového rozdělení (srov. opět rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 1 Afs 132/2019-76) například v rozsudcích, č. j. 2 Afs 71/2011-93 a č. j. 7As 211/2015-33 (oba dostupné na www.nssoud.cz).“ Z těchto úvah lze*

vycházet i při výkladu a aplikaci bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů ve vztahu k sousloví „*obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořádit v průběhu projektu*“.

42. Soud po posouzení napadených rozhodnutí dospěl k závěru, že tato (ani ve spojení s opatřeními) úvahy o souvislosti dílčích zakázek, jichž se mělo umělé rozdělení týkat (tj. zda tyto ve svém celku představují jednu zakázku), neobsahují. Soud přitom zodpovězení této otázky považuje za základní předpoklad pro aplikaci bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů. Ministr průmyslu a obchodu se v odůvodnění napadených rozhodnutí vyjádřil ke srozumitelnosti a náležitostem opatření, tvrzené nahodilosti žalobkyní pořizovaných zakázek a nemožnosti dopředu stanovit hodnotu zakázek, dále k v minulosti čerpaným a kráceným dotacím žalobkyně a jejím zkušenostem, významu e-mailu z 20. 1. 2016 a e-mailu z 29. 1. 2016, jakož i ke znaleckému posudku a Zprávě. Ke stěžejnímu hodnocení ohledně (zejména věcné, funkční, místní a časové) souvislosti dílčích zakázek ve smyslu výše citované judikatury ze strany ministra průmyslu a obchodu však nedošlo, a to navzdory skutečnosti, že žalobkyně v námitkách proti opatřením argumentovala tím, že není splněn předpoklad „stejného předmětu“, citovala z e-mailu z 20. 1. 2016 a dodala, že „*nejde a nikdy nešlo o zakázky stejného předmětu, jelikož jednotlivé stroje představují výrazně parametricky odlišné výrobky*“, po čemž následoval technický popis. Tato argumentace se dle názoru soudu jednoznačně týká vzájemné souvislosti dílčích plnění, resp. zakázek. K tomu lze odkázat i na žalobkyní zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, č. j. 10 As 38/2014-41, podle něhož: „*(p)okud tedy žalobce v obou stupních přdestřel věcnou a detailní argumentaci, na jejímž základě dovozoval odlišnosti jednotlivých prostřednictvím veřejných zakázek zadávaných plnění, pak bylo v souladu s výše uvedenou judikaturou povinností stěžovatele se se všemi relevantními tvrzeními náležitě vypořádat a uvést k nim ucelené odůvodnění. Odkaz předsedy stěžovatele na skutečnost, že všechna plnění byla poptávána za účelem pořádání MS 2009, proto nelze v tomto ohledu považovat za dostačující. K posouzení věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek je zapotřebí posoudit nejen stránku účelu (která zcela jistě hraje důležitou roli), ale také stránku technologickou a funkční (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 AfS 198/2006–69). Stěžovatel se v tomto ohledu nevyjádřil k námitkám žalobce...*“ V posuzované věci nelze ve vztahu k problematice souvislosti zakázek z napadených rozhodnutí dovést dokonce ani argumentaci společným účelem. Soud tedy uzavírá, že ministr průmyslu a obchodu v napadených rozhodnutích (navzdory znění námitek proti opatřením) nepřednesl úvahy týkající se základní otázky a předpokladu celkové souvislosti jednotlivých dílčích zakázek (podle bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů, zda šlo o obdobné, spolu související dodávky či služby, jichž se krácení dotace z důvodu umělého rozdělení týkalo. V tomto ohledu jsou tedy napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
43. Soud současně dospěl k závěru, že nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí ve shora uvedené části mu nebrání ve vypořádání zbylých žalobních námitek. Ve vztahu k nim soud uvádí, že žalovaný jako poskytovatel dotace (správní orgán) a potažmo i ministr průmyslu a obchodu jsou při rozhodování o krácení dotace oprávněni a zároveň povinni provádět výklad dotačních podmínek včetně posouzení otázky, zda v konkrétním případě šlo o objektivně nepředvídatelné „nahodile“ pořizované zakázky dle zcela aktuálních potřeb ve smyslu bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů. Soud se přitom ztotožňuje s hodnocením ministra průmyslu a obchodu, že již v Podnikatelských záměrech k projektům byla žalobkyně schopna stanovit předpokládanou výši způsobilých výdajů na pořízení materiálu. Byla tedy v podstatě schopna určit (celkovou) předpokládanou hodnotu zakázek na jeho dodávky. Rovněž lze souhlasit s tím, že žalobkyně měla s ohledem na realizaci předešlých

projektů dostatek zkušeností ke stanovení předpokládané hodnoty. Žalobkyně ve smyslu bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů nedoložila objektivní důvody, pro které by nemohla předpokládanou hodnotu dodávek určit (za ty nelze považovat ani obecný poukaz žalobkyně na turbulentnost trhu v období pandemie COVID-19 a války na Ukrajině).

44. Dále soud konstatuje, že tvrzení, že žalobkyně před zahájením čerpání dotace neskrývala způsob zadávání zakázek, nemůže mít vliv na posouzení otázky, zda k umělému rozdělení zakázek v rozporu s Pravidly pro výběr dodavatelů (a potažmo i dotačními podmínkami) objektivně došlo. Kromě toho žalobkyně dané tvrzení opírala o e-mail z 20. 1. 2016, který se však vztahoval k odlišnému dotačnímu programu a (předchozímu) projektu žalobkyně. Stejně je tomu i v případě reakce v podobě e-mailu (Ing. Š.) z 29. 1. 2016. I kdyby tento e-mail skutečně schvaloval postup žalobkyně v rámci jejího předchozího projektu, neznamenal by to, že by žalovaný již nikdy nemohl z uvedeného důvodu krátit dotaci ohledně následujících projektů žalobkyně, a zmíněná e-mailová komunikace tak nemohla mít vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Soud souhlasí se závěry vyjádřenými v napadených rozhodnutích (které se žalobkyni nepodařilo relevantně zpochybnit), že projekt, jehož se e-mail z 29. 1. 2016 týkal, se v rozhodné době nacházel v zárodečné fázi věcného posouzení (nikoli ve fázi jeho realizace), přičemž v něm vyjádřený souhlas byl vysloven mimo jiné vzhledem „*ke skutečnosti, že v současné době nemáte připraveny technické podklady pro soutěžení dodávek všech pěti prototypů*“. To je značný rozdíl oproti nyní posuzovaným projektům, které se v rozhodné době nacházely v jejich závěrečných fázích, přičemž již bylo možné předpokládanou hodnotu stanovit. Nadto byl v e-mailu z 29. 1. 2016 výslovně vyjádřen souhlas toliko s „*možností realizace pěti výběrových řízení na materiál pro pět prototypových flexotiskových strojů zvlášť, jako by se jednalo o pět samostatných celků v rámci projektu jako celku*“, nikoli však s možností zakázky v daném případě rozdělit tak, aby se díky tomu jejich předpokládaná hodnota nacházela pod hranicí 500 000 Kč bez DPH a v důsledku toho nebylo nutné konat výběrové řízení (právě pro takové umělé rozdělení byla žalobkyni dotace krácena, nikoli z důvodu samostatného konání vícero výběrových řízení na plnění vztahující se k jednotlivým prototypům (k tomu soud mimo jiné i v reakci na technické objasnění uvedené v žalobách ve shodě se žalovaným konstatuje, že takové postupné zadávání je obecně přípustné). Tento postup byl v e-mailu z 29. 1. 2016 připuštěn pouze teoreticky a za podmínky souladnosti s Pravidly pro výběr dodavatelů. Existence e-mailu z 29. 1. 2016 tudíž není způsobilá ovlivnit zákonnost napadených rozhodnutí. Podobně je tomu ve vztahu k tvrzení žalobkyně, že za obdobný postup v rámci předchozího projektu jí nebyla dotace krácena (resp. ke krácení došlo z jiného důvodu). I kdyby tomu tak bylo, neznamenal by to, že žalovaný v případě nyní posuzovaných projektů nemůže ke krácení dotace přistoupit.
45. Právě uvedené obdobně platí i ve vztahu ke Zprávě, jejímž předmětem byl odlišný (předchozí) projekt žalobkyně nacházející se v odlišné fázi realizace. Navíc i kdyby Ministerstvo financí dospělo k závěru, z něž by bylo možné dovodit nezávadnost vytýkaného postupu žalobkyně v rámci nyní posuzovaných projektů (což nelze), sama o sobě by tato skutečnost žalovanému (a potažmo ani ministru průmyslu a obchodu) nebránila, aby dospěli k odlišnému názoru. V tomto směru lze odkázat závěr vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2020, č. j. 5 Afs 111/2019-42: „*Pokud se stěžovatel dovolává vyjádření agentury CzechInvest, závěři kontroly provedené Ministerstvem průmyslu a obchodu, a argumentuje zejména tím, že účel dotace byl splněn, je třeba uvést, že z hlediska posouzení porušení rozpočtové kázně je nerozhodné, že byl postup stěžovatele hodnocen těmito subjekty jako bezproblémový (...) Jedině správce daně*

a žalovaný jsou těmi orgány státní správy, které jsou oprávněné bez ohledu na výsledky kontrol jiných orgánů či posouzení jiných subjektů rozhodnutím konstatovat porušení rozpočtové kázně a stanovit odvod za toto porušení. Současně je to jen a pouze stěžovatel, kdo odpovídá za porušení rozpočtové kázně ze své strany.“ Obdobně i nyní je žalovaný bez ohledu na výsledky jiných kontrol či posouzení sám oprávněn hodnotit dodržení dotačních podmínek a případně přistoupit ke krácení dotace.

46. K poukazu žalobkyně na výjimku dle § 18 odst. 3 ZZVZ soud poznamenává, že v tomto ustanovení upravená možnost zadání části veřejné zakázky v režimu odpovídajícímu předpokládané hodnotě této části je podmíněna mimo jiné tím, že předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty. Žalobkyně však stanovení souhrnné předpokládané hodnoty (celé) veřejné zakázky vůbec neprovedla. Nemůže se tedy nyní s úspěchem odvolávat na § 18 odst. 3 ZZVZ, jelikož nelze určit, z jaké částky se oněch 20 % má vypočítat, ač taková částka měla být žalobkyní již pro účely zadání (dílčích) zakázek specifikována. Soud považuje danou argumentaci žalobkyně za ryze účelovou.
47. Stran znaleckého posudku soud předně konstatuje, že znalecký posudek je pojmově spjat s využitím odborných znalostí znalce. Charakterem a obsahem znaleckého posudku se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 1 Afs 71/2009-113 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž dospěl k závěru, že „znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali úřadu nebo soudu své názory a úsudky o otázkách rázu právního nebo o otázkách, k jejichž správnému porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná soudcovská zkušenost a znalost. Ve správním řízení vedle toho platí, že se znalec nepřibírá též tehdy, pokud správní orgán disponuje potřebnými odbornými znalostmi či si může opatřit odborné posouzení předmětných skutečností ze strany jiného správního orgánu.“ V rozsudku ze dne 5. 11. 2008, č. j. 1 As 59/2008 - 77 publikovaném pod č. 1946/2009 Sb. NSS Nejvyšší správní soud konstatoval, že „znalci je vyhrazeno pouze zkoumání otázek skutkových, právní hodnocení náleží správním orgánům či soudům.“ Na základě citovaných závěrů Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 9. 2010, č.j. 1 Afs 69/2010-127 shrnul, že „znalecký posudek se nemůže zabývat právními otázkami. Pokud to činí, nelze jej v takovém rozsahu za znalecký posudek vůbec považovat.“
48. Pakliže znalec Ing. V. Š., CSc., MBA, ve znaleckém posudku uvedl, že „(j)e nutno konstatovat na základě výše uvedených skutečností, že společnost SOMA postupuje naprosto správně při uplatnění požadavku na nekrácení požadovaných ekonomických prostředků, protože je jednoznačné, že vše, co požaduje, je v souladu s předem dohodnutými pravidly, které ji udělují výjimku a dále i PpVD. Na základě posouzení postupu, tak jak společnost SOMA provádí VaV není nutné dle PpVD provádět ani souhrnná výběrová řízení, a to i z důvodu ochrany know-how (jak stanovují i jiné předpisy). Při prostudování veškerých informací a získaných dat je nutné v současné době tento Znalecký posudek, který vylučuje možnost vypsání výběrového řízení, a to na základě znalosti a ověření jedinečnosti koncepce VaV vzniklé na základě dlouhodobého výzkumu a spolupráce s MPO, vzít jako důkazní materiál“, posuzoval zcela jednoznačně právní otázky, což mu nepřisluší, neboť jde o kompetenci správního orgánu či soudu.
49. Jak navíc správně konstatovaly správní orgány obou stupňů, Ing. V. Š., CSc., MBA je oprávněn vykonávat znaleckou činnost v oboru Ekonomika – Ceny a odhady obráběcích

a tvářecích strojů, výrobní linky a systémy a Strojírenství – Strojírenství všeobecné obráběcí a tvářecí stroje, výrobní linky a systémy. Je tedy oprávněn posuzovat pouze ekonomický, případně technický stav předmětných zařízení, nikoliv však již průběh výzkumu a vývoje nebo postupy při zadávání veřejných zakázek (příčemž, jak již bylo konstatováno shora, u této problematiky jde zejména o posouzení právních otázek, jejichž zodpovězení znalci vůbec nepřísluší).

50. Soud dospěl na základě výše uvedeného k závěru, že napadená rozhodnutí jsou ohledně stěžejní otázky, zda plnění, která byla předmětem jednotlivých dotčených zakázek, jsou obdobná nebo spolu věcně souvisí, nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Přezkoumatelné posouzení této otázky přitom představuje základní předpoklad pro vyhodnocení, zda žalobkyně porušila bod 5) Pravidel pro výběr dodavatelů a zda je z tohoto důvodu krácení dotace opodstatněné. Soud proto druhým výrokem tohoto rozsudku podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadená rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věci žalovanému k dalšímu řízení. V něm dojde ze strany správního orgánu k opětovnému posouzení, zda byla opatření oprávněná. Jeho součástí bude i řádné vypořádání námitek žalobkyně a v této souvislosti i soudně přezkoumatelné vyhodnocení, zda dotčená plnění pořízená žalobkyní v průběhu projektů lze považovat za obdobné, spolu související dodávky či služby ve smyslu bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů. Soud přitom nijak nepředjímá výsledek takového hodnocení, jelikož jeho role v tomto ohledu spočívá toliko v přezkoumání souladu úvah správních orgánů s právními předpisy.
51. Třetí výrok rozsudku o náhradě nákladů řízení se ve vztahu k prvnímu výroku opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Ve vztahu ke druhému výroku rozsudku soud postupoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobkyně měla ve věci z procesního hlediska úspěch. Soud jí proto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. druhým výrokiem rozsudku přiznal právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení spočívajících a) v zaplacených soudních poplatcích za žaloby (2 x 3 000 Kč); v odměně advokáta za šest úkonů právní služby (2 x převzetí a příprava zastoupení, 2 x sepsání žaloby, 1 x účast na jednání před soudem, 1 x za účast na jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozsudku), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „advokátní tarif“) činila dle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 3 100 Kč a ve znění účinném od 1. 1. 2025 (§ 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu) činí 4 620 Kč. První čtyři úkony byly učiněny do 31. 12. 2024 a zbývající dva (účast na ústním jednání před soudem a účast při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí) po 1. 1. 2025. Za úkon spočívající v účasti při jednání, při kterém došlo pouze k vyhlášení rozhodnutí, náleží advokátu odměna v poloviční výši, tedy ve výši 2 310 Kč. Celková odměna za úkony právní služby činí 19 330 Kč; c) šesti paušálních částkách (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), jejichž sazba činila do 31. 12. 2024 300 Kč a od 1. 1. 2025 činí 450 Kč (za paušální částky tedy žalobci náleží 4 x 300 Kč + 2 x 450 Kč; celkem 2 100 Kč); d) DPH ve výši 4 500 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 31 930 Kč. Soud proto druhým výrokiem rozsudku uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám jejího právního zástupce advokáta JUDr. Martina Vargy, Ph.D. (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. února 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu